

Rodnemu jeziku.

(Poleg maloruskega izvirnika.)

Jezik rôdni, govor rôdni,
Od Boga nam dani,
Kdor te zabi, nima srca,
Kamen v prsih hrani!

Je li možno pozabiti
Jezik, ki učila
Mati nas je govoriti,
Mati naša mila?

Jezik rôdni, govor rôdni,
Od Boga nam dani,
Kdor te zabi, nima srca,
Kamen v prsih hrani!

Ni ga možno pozabiti!
V tem jeziku, mali
Deca še, Bogu smo prošnje
Prve pošiljali.

Pevali smo v tem jeziku,
V igrah govorili,
Pravili povesti mične,
Ure si sladili.

F. A.

29. Prva vijolica.

Andante.

P. Angelik Hribar.

1. Obšla sem vso okolico, Da našla bi vijoli-co, Ha, tu je
2. Do-voli, oj cvetica, mi, Ti prva med sestricami, Izgrebla
3. V gredico te vsadila bom, Z vodico te pojila bom, Branila
4. Kar si želiš, imela boš, Pa cvéla in duhtéla boš, Domú zdaj

1. je-dna; oj ve-se-lje! Iz-pol-njene so moje že-lje.
2. bom te z gručo celo, Skrbno, da te ne bo bo-lé-lo.
3. sla-ne te stru-pe-ne In to-če, da te ne za-dene.
4. ur-no kar mogoče. Da ti ne škodi solnce vro-če.

Jož. Stritar.

III.

*Adagio.**P. Angelik Hribar.*

7.

Pred Bogom po-klek-nimo, Po-vzdig-ni-mo sr-

ce, V nebe-sa zdaj po-šlji-mo Vse mi-sli in že-

lje. Ta dar presve-te maše Sprej-mi od nas o

Bog, Naj zbriše gre-he naše, Naj var'je nas nad-log.

